

INWIJDINGSGEHEIMEN

HET ONZE VADER

12 juli 1957

Goedenavond vrienden,

Alwetend, of onfeilbaar zijn wij niet. Wij hopen eens zover te komen, maar tegen dat wij zover zijn, betwijfelen wij, of wij dan nog op deze wijze werkzaam zullen zijn. In ieder geval, wanneer u zelfstandig nadenkt, dan kunt u uit ons weten en onze ervaring misschien iets putten, wat voor uw eigen weten en eigen bewustwording belangrijk is.

Voor deze avond wil ik met u spreken over: INWIJDINGSGEHEIMEN

U moet niet denken, dat ik hier zomaar in een gezelschap, dat betrekkelijk willekeurig is samengesteld, zonder meer een volkomen inwijdingsverhandeling kan gaan geven. Maar ik kan u wel iets vertellen over de geheimen, die met een inwijding nu eenmaal gepaard gaan.

Het grote geheim van een inwijding is een innerlijke verandering. Men stelt zich wel eens voor, dat men een inwijding kan bereiken door studie, door onderzoek, kortom, langs een zuiver mentale weg. Ik moet tot mijn spijt vaststellen, dat geen werkelijke inwijding alleen maar via deze weg verkregen kan worden. Inwijding is een innerlijk gebeuren, een innerlijke verandering. De grote geheimen van de inwijding zijn dan ook de wijzen, waarop men die veranderingen tot stand tracht te brengen.

Er bestaan veel verschillende methoden en veel verschillende stellingen. Ik doe hier een greep uit de meest voorkomende inwijdingen en zal daarna trachten uiteen te zetten, wat o.i. voor een werkelijke inwijding noodzakelijk is, wat er mee samenhangt en hoe dat, naar de ervaring van veel van onze leden, - in geest en enkelen in de stof - af te beelden.

Men stelt, elke inwijding begint met het verwerven van kennis. Deze kennis is noodzakelijk, omdat wij, willen wij eenmaal aan een inwijdingsgang beginnen, eerst zelf een houding aan moeten nemen tegenover de wereld, die een inwijding mogelijk maakt. Wij hebben dus kennis nodig. Deze kennis moet ten dele in het bestaand stoffelijk leven voor een stoffelijk mens ook in de stof verworven worden. Er is dus geen mogelijkheid om alleen geestelijk een inwijding te ondergaan volgens de bekende stelregels. Uitzonderingen zijn mogelijk, maar deze liggen samen met vorige levens en laatste incarnaties e.d. Hebben wij eenmaal de noodzakelijke kennis verworven, dan hebben wij ook tevens ons wereldbeeld. Wij zien de wereld in een bepaalde verhouding en gaan onze eigen houding tegenover die wereld steeds meer bepalen. Dit bepalen van die houding gebeurt nog steeds op grond van ons stoffelijk denken, stoffelijk weten, wanneer wij in de stof zijn, of zoals het (zich) geestelijk afspeelt, in volledige overeenstemming met al wat in onze sfeer gebruikelijk en normaal geacht kan worden.

Nu echter heb ik mijn wereldbeeld, dat onvolmaakt en onvolledig is. Ik herken in die wereld bepaalde punten, die ik veracht, die ik wil ontkennen, die ik wil verwerpen; aan de andere kant zie ik in diezelfde wereld een aantal punten, die mijn begeren en mijn denken prikkelen, die mij voortdurend voortstuwten a.h.w., tot een bereiking op dat gebied en ik kan geen van beide accepteren. De bereiking van mijn begeerte gaat gepaard met een schuldbewustzijn, met een voelen, dat ik daar niet thuis hoor. Wat ik met afkeer bezie, kan ik niet als mijn eigen aanvaarden. Ik moet dus beginnen mijn wereldbeeld te veranderen. De eerste trappen van een inwijding zijn dan ook hoofdzakelijk gericht op het je aanpassen bij de wereld, waarin je leeft. Daarbij zoek je geestelijk het tegenwicht te vinden voor al wat je afkeurt of verwerpt. Je zoekt tevens geestelijk enig soelaas te vinden voor de voortdurende begeerte, voor de drang in je leven, die je zelf toch als minder acceptabel ervaart.

Zo heb je eigenlijk een geestelijke werking tot stand gebracht aan de hand van een stoffelijk - in de sfeer, bij de sfeer behorend - herkennen. Is dit gebeurd, dan zullen de daarop volgende trappen steeds meer trachten de kern van het voor ons goede vast te stellen. Eerst evenwicht, daarna het zoeken van de kern van alle dingen.

Voor mens en geest betekent het veelal een zoeken naar God, naar de geheimen van God. God kun je echter niet ontdekken in één enkele openbaring of bewustwording; je moet eerst rijp zijn om God te erkennen, vóór dat je God en Zijn Openbaring ook maar verdragen kunt.

Het resultaat is, dat in veel afzonderlijke fasen in het "Ik" voortdurend iets meer van het begrip omtrent Goddelijke Werking en Kracht wordt vergaard. Hieruit groeit nu een beeld, dat een niet redelijk, maar toch met het gehele wezen aanvaardt van God mogelijk maakt.

Hebben wij ook deze trap gehad, dan komen wij in het gebied van de Krachten terecht.

Al wat ik nu heb omschreven, wordt veelal uitgebeeld in mysteriespelen, waarbij men heel vaak de novice, degene, die dus de inwijding zoekt, mee laat werken. Zijn inwijding is a.h.w. deel hebben aan het spel, waarvan hij de inhoud kent. Dit is al zó oud, dat wij het niet alleen terugvinden bv. in de mysteriën van Thebe, maar zelfs reeds bij de eerste Perzische inwijdingen en Perzië was in die tijd nog geen Perzisch rijk, maar er waren wel verschillende geestelijke scholen. Ook in de praktijken van magie en yogi's in Indië kennen wij hetzelfde. Degene, die inwijding zoekt, speelt a.h.w. mee in een drama, waarvan hij inhoud en betekenis kent, wat hij zelfstandig niet verandert, waar hij alleen de taak vervult, hem opgelegd en zo zichzelf a.h.w. stelt in de gemeenschap van de inwijding. Daardoor ook de steun van de hoogste ingewijde voor zich verwerft.

Komen wij echter op het gebied van Krachten, dan wordt het anders. Krachten moeten gehanteerd worden. Krachten zijn instrumenten. Het grote geheim van de inwijding in het gebruik van Krachten is weer gelegen in het gebruik van één kracht, terwijl gelijktijdig de tweede wordt ontwikkeld. Het klinkt misschien wat vreemd, maar ik zal proberen om het duidelijk te maken.

Op het ogenblik, dat u uw kracht gebruikt voor de genezing van een mens, verwerft u tegelijkertijd een kracht tot hoger inzicht en (tot) doordringen in andere geestelijke sferen. Er is een verschil: de kracht tot genezing gebruikt u zelfstandig, de andere kracht kan slechts zo nu en dan onder de impulsen van uw begeren en verlangen tot een tijdelijke bereiking leiden. Hebben wij op een gegeven ogenblik ook deze tweede kracht voor onszelf bemeesterd, zodat wij bevrijd kunnen worden van een onmiddellijke wereldgebondenheid, dan ontwikkelt zich de derde kracht. Want na het opgaan in het Lichte, het Goddelijke, komt de Kracht tot bewust gerichte uittreding. Dat is niet de uittreding, die sommigen wel eens meemaken, waarbij je je lichaam achterlaat om te dolen en te dwalen, misschien iets te doen onder leiding van anderen, of willekeurige scènes waar te nemen. De uittreding van de ingewijde is een uittreding, die gepaard gaat met een van te voren bepaalde bestemming en waarbij het mogelijk wordt in deze bestemming bepaalde handelingen te plegen en bepaalde krachten tot uiting te brengen. Voorbeeld: iemand, die op deze wijze uittreedt, is volledig in staat om zich bv. een ogenblik later te manifesteren ergens op een ander halfroond, daar desnoods brieven te schrijven, redevoeringen te houden en toch gelijktijdig hier aanwezig te blijven. Deze kracht van uittreding ontwikkelt zich pas tot een beheerste kracht, nadat wij de aanvaarding van het Goddelijke geheel geleerd hebben. Dat is begrijpelijk. U kunt zich misschien voorstellen, hoe de zaak in feite ligt. Tussen geest en stof is een band. Wij spreken hierover als het zilveren koord. Het zilveren koord is niet zozeer een koord, als (wel) een kracht. Deze kracht reikt steeds tussen stof en geest, maar is gelijktijdig deel van de Kosmische Kracht waaruit alle levenskracht voortvloeit. Op het ogenblik, dat ik de Kosmische Kracht in mij op kan nemen, dus bewust opgaan in het Licht of in God, wil ik hieruit tevens elk vermogen, dat noodzakelijk is om dit zilveren koord uit te breiden, zonder enig gevaar. Degene, die deze inwijding heeft ondergaan en dus de bewuste, met daadkracht gepaard gaande uittreding, geheel beheerst, begint gelijktijdig alweer aan een volgende fase. Terwijl hij het uittreden nog in de praktijk brengt, ontdekt hij voortdurend contacten met andere werelden. Deze werelden zijn sferen, waarin hij langzaam maar zeker ontdekt een geheel eigen leven te voeren.

Ik mag hierbij misschien een klein stukje inwijdingsmystiek aanhalen.

De mens heeft veel voertuigen voor de Levende Kracht, die in hem bestaat. Elk (van) die voertuigen leeft zijn eigen leven in zijn eigen wereld, ofschoon zij één zijn in de gebondenheid aan de stof, en het bewustzijn slechts in de stof bestaat en kent. Wanneer u leeft, dan kan uw astraal lichaam op astraal gebied werkzaam zijn, zonder dat u het stoffelijk ervaart. U kunt op mentaal gebied, kortom, op elk gebied waar de mogelijkheid bestaat, een emanatie, een uitstraling, of een dubbel, dus een eigen vorm produceren, hebt u een bestaan, daar leeft u, daar werkt u, ook al weten wij er niets van.

Naarmate je de uittreding meer leert beheersen, leer je ook meer van verschillende voertuigen gebruik te maken. Elke uittreding betekent uiteindelijk een projecteren van het "Ik" met zijn volledig bewustzijn in een van de vele voertuigen, die binnen het menselijk lichaam of deel van het lichaam en geest, verborgen zijn. De conclusie is logisch. Ik maak er voortdurend kennis mee

en leer dus op de duur deze verschillende voertuigen en lichamen kennen. In het leren kennen van de voertuigen ligt de mogelijkheid tot beheersen, die ons ook het vermogen geeft om voortdurend elke werkzaamheid van een van die voertuigen of alle voertuigen, te registreren binnen het bewustzijn. Je leeft dan op verschillende vlakken gelijktijdig, in verschillende werelden en je bent daar gelijktijdig werkzaam, zodat je misschien rust in één sfeer, werkt in de tweede, ondertussen in de derde jezelf ontspant en in je eigen wereld een normale dagtaak (kunt) vervullen.

Kan je dit, dan ga je ook leren, hoe deze werking van de verschillende voertuigen van de mens moeten harmoniëren om een werkelijk leven tot stand te brengen. De ingewijde leert dit door zijn kennen van verschillende fasen van bestaan, plus zijn voortdurend ervaren van al, wat zich op verschillende vlakken afspeelt. Hij komt nu tot een in harmonie brengen van zijn verschillende voertuigen. Terwijl hij daaraan werkt, bereikt hij onwillekeurig de verticale lijn van de bewustwording. In de symbolen: boom des levens. Alle gebieden, waarin hij bestaat, zijn voor hem actief, maar hij leeft niet meer in één van die werelden, maar in alle tegelijk. Met dat in alle tegelijk leven wordt hij nu voor het eerst bewust van een band, waardoor de krachten van de Hoogste Sfeer tot in de laagste sfeer geopenbaard worden, terwijl omgekeerd de problemen van de laagste sfeer zo kunnen worden gebracht tot de Hoogste Sfeer, opgelost en opnieuw geproduceerd in opgeloste vorm in de laagste sfeer. Hiermee is dan de voornaamste inwijdings-trap bereikt. Men spreekt over deze trap wel eens als 3² of drie in het vierkant.

Na deze trap zijn er nog veel inwijdingen mogelijk. Maar deze inwijdingen stellen steeds het stoffelijk bestaan op een ander niveau. Zij betekenen n.l. een uitbreiding van eigen bewustwording voor stoffelijke vorm, zodat men niet meer leeft als mens, maar als deel van bv. een volk, of misschien wel van een land, een planeet, een zonnestelsel. Daarin is dan het menselijke weggegaan en gaat de inwijding ver uit, boven wat men zich op aarde kan voorstellen. In elke trap van die inwijding zal degene, die een inwijding zoekt zijn eigen rol te spelen hebben. En vooral, daar die inwijdingen tegenwoordig niet meer gebeuren in scholen, maar eerder bij ieder voor zich, wanneer hij daar voortdurend naar streeft, is het misschien aardig om de geheimzinnige krachten, die bij een inwijding een rol spelen, hier verder nog naar voren te brengen.

Wanneer iemand ernstig zoekt naar een inwijding, dan krijgt hij voortdurend contact met verschillende mensen. Dat zal ieder van u kunnen overkomen. Dat contact kan de meest verschillende vorm aannemen. Van een schijnbaar toevallige ontmoeting, waarin een paar woorden worden gewisseld, tot een lange vriendschap met ernstige gesprekken, of zelfs een verhouding van leerling tot meester. Elk van die ontmoetingen echter betekent een ontwikkeling op één gebied. Men stelt zich op aarde voor, dat men één meester heeft, die u de gehele inwijdinggang door laat maken. Dat is niet waar. De inwijding geschiedt in fasen, bij elke fase komt een bepaalde inwijdende kracht op de voorgrond. Wanneer een bepaalde trap van inwijding bereikt is, zal de inwijder voor de volgende trap altijd een geheel andere zijn. Men kan zich dus niet voorstellen voortdurend met één kracht gebonden te zijn.

In uw eigen leven begint dat meestal met iemand, die zegt: "je moet dat boek eens lezen", of zelfs met een toeval, dat je ergens een achtergelaten boekje in handen speelt, waarin ineens iets staat, dat u treft. Later gaat het verder en u ontmoet mensen, die met u te spreken weten. Wanneer zij met u weten te spreken, openbaren zij bepaalde punten, waarover u na gaat denken. Dan komt er iemand, die u misschien niet eens geheel begrepen, of aangevoelde woorden gaat zeggen, die gewoon - als ik de uitdrukking mag gebruiken - uw ruggegraat doen tintelen aan alle kanten. Iets, waar je ergens koud van wordt. Dan vraag je je af: "Wat is dat?" Dan ga je nadenken, dan ben je wakker geschud. Dan ontmoet je verschillende mensen, als leraren van een universiteit, die elk hun lezing op eigen gebied kunnen komen geven. Elk van hen geeft u de mogelijkheid een bepaald deel - bewustwording - te verwerven. Wanneer dat gewone, stoffelijke mensen zijn, dan betekent dat dus, dat u een tijdlang u zult moeten houden aan de een, dan naar de ander gaan en verder. Krijgt u contactmogelijkheid, zoals wij hier hebben, dan zult u in zo een fase een reeks van ervaringen door verschillende personen gebracht, kunnen beleven, door middel van een medium, dat al dan niet een volledig trance-medium is. Maar ook dan komt het ogenblik, dat u weggaat. Je kunt er niet voortdurend blijven, want om een volledige inwijding te maken moet u steeds meer persoonlijk u ontwikkelen. Naarmate de persoonlijke ontwikkeling sterker verder gaat in geestelijke richting, wordt de mogelijkheid tot hulp binnen een gemeenschap kleiner. Op de duur komt u op een punt te staan, waar u met één bepaalde leider te maken hebt. De bepaalde leider, of inwijder voor één fase dan altijd, is echter altijd vergezeld

van een "avocat du diable", een advocaat van de duivel. Dat is heel begrijpelijk, want de inwijding op zichzelf betekent een verwerving. Maar elke verwerving moet eerst verdiend worden door de overwinning van hinderpalen. Zo zal bij elke fase van de inwijding een voortdurende schommeling plaats vinden tussen onaangenaam ervaren, leed, zorg, uitputting, onmogelijke opdrachten enerzijds en anderzijds steeds weer het vinden van een nieuw bewustzijn, van een nieuwe zelfverzekerdheid.

Nu komt er een ogenblik, waarop deze zelfverzekerdheid overgaat in een zelftwijfel. Dan kunnen wij zeggen, dat er weer een hele belangrijke fase is begonnen. Elke twijfel aan het voorgaande bereikte, betekent gelijktijdig een aanvaarding van een nieuwe bereiking, die nu zich actief komt openbaren en daardoor het oude niet meer laat zien in het gewende daglicht. Verder gaande ontmoet je dan de beproevingen van een inwijding. Nu moet je niet denken, dat de inwijding bestaat uit beproevingen, die u voortdurend kent. Men heeft daarover heel vaak verschillende gedachten en meent soms, dat een tegenslag in het leven vaak een beproeving is, die gelijk een inwijding betekent. Dat is niet waar.

De beproevingen van de inwijding zijn soms geraffineerd. Voorbeeld: u leeft gewoon verder, u hebt geestelijk Licht, u hebt vrede. U krijgt op een gegeven ogenblik een situatie, waarin u zich moet verdedigen. Dat kunt u op veel manieren doen. Maar slechts één manier is goed. Kiest u de goede weg, dan hebt u de beproeving doorstaan en merkt u er niets van. Het is juist, wanneer u de verkeerde weg kiest, wanneer u verkeerd reageert volgens uw bewustwording en weten, volgens de mogelijkheden van uw geest, dat de inwijding een beproeving wordt, leed wordt. Moeilijkheid kent wel elke proef. Elke proef van de inwijding is een noodzakelijk vaststellen van uw vermogen in juiste ontwikkeling, ook voor uzelf, uw innerlijk, zodat een verdergaan reëel mogelijk wordt. De gedachte, dat je wordt beproefd door je zwaar leed te dragen te geven, je in doodsangst te brengen e.d., is niet juist. Iemand, die een zwaar leed te dragen heeft, heeft nog geen voldoende bewustzijn van de ware toestand om te begrijpen, dat dit leed geen betekenis heeft. En dus juist zichzelf instellende voort te gaan zonder dit leed ook maar iets aan het "Ik" te laten doen of te veranderen. Zo vaak denkt men bij een inwijding, dat het noodzakelijk is, dat een inwijding moeilijk is. Neen. Het vreemde van een inwijding is, dat zij gemakkelijk is. Teminste, wanneer je de juiste weg kunt vinden. De inwijding zelf is de natuurlijke weg van de mens. Het enige geheim, dat er aan verbonden is, is dat de mens slechts één weg kan gaan tot bewustwording. Er is voor iedere mens slechts één weg mogelijk, die volkomen tot Licht, tot bewustwording en tot bevrijding leidt, die de inwijding doet voltooiën. Alle andere wegen kunnen op de duur toch een voortzetting mogelijk maken, maar zijn in feite omwegen en de omweg brengt strijdigheid met het eigen wezen teweeg, waardoor lijden, uitputting, verslapping, lusteloosheid, ongeloof en mistrouwen e.d. ontstaan.

Op het ogenblik zit ik zo een klein beetje de geheimen te vertellen, maar dat is niet erg. Als u er voor komt te staan, dan denkt u hier toch niet aan. Dan denkt u er pas aan, wanneer de ervaring voorbij is. Daarom kan ik nog iets verder gaan.

Alle inwijding wordt altijd door symbolen bevestigd. Nu gelooft de mens heel vaak, dat een inwijdingssymbool alleen maar een geestelijk beleven is, of misschien een verschijning. Laat ik u hier ook even ontnuchteren.

Elke fase van inwijding, die u daadwerkelijk hebt doorgemaakt, openbaart zich door een merkbare verandering in uw stoffelijk bestaan en is ook een stoffelijk teken, wanneer je in de stof leeft, dat je duidelijk in de wereld kenbaar maakt, dat een nieuwe weg wordt ingeslagen, dat een bereiking plaats heeft gehad. Want alle Geestelijke Kracht en alle Goddelijke Kracht weerspiegelt zich op elk terrein, op elk vlak, waarop een bewustwording mogelijk is, en zal als zodanig op elk vlak kenbaar zijn, niet alleen maar op een geestelijk vlak en niet (enkel) op een stoffelijk. Het laatste is misschien erg gemakkelijk. Wanneer u nu zoekt naar inwijding, dan kijkt u gewoon, wat er aan onverwachte en onvoorzienbare gebeurtenissen plotseling voor u staan. Wat er plotseling voor eigenaardige dingen gebeuren. Dan zegt u: "Ja, hier heb ik dan het bewijs gekregen, dat ik weer een stap verder ben met mijn inwijding, dat een nieuw gebeuren hier de oplossing heeft gebracht".

Nog één puntje, dan scheid ik er uit. Er zijn een hele hoop mensen, die naar inwijding zoeken als een groot geheim. Zij menen, dat alles, wat met inwijding te maken heeft ver moet liggen buiten het gebruikelijke, buiten het redelijke, buiten het logische. Toch is dat niet waar. De inwijding bestaat uit twee logische delen.

Het eerste is: leren je eigen wil te kennen. U denkt misschien, dat u weet, wat u wilt, maar u weet het niet, want u zoekt naar een bepaalde waarde in velerlei (ver)mom(ming). Iemand zegt: "Ik

zoek naar Liefde." In feite zoekt hij naar geborgenheid. Alle streven, wat dan gericht is op Liefde, is verkeerdelijk in dit geval. Iemand zegt: "Ik zoek geborgenheid" en verlangt naar Liefde, dan is het ook fout. Je moet dus leren, wat je wilt.

Het tweede punt is: leren die wil gebruiken. Er komt een ogenblik, dat je kunt zeggen: "Er is geen andere wil in mij dan de Goddelijke Wil, die vanaf het ogenblik van de Schepping in mij is afgedrukt."

Dit vloeit voort uit een zelfkennissen. Heb je dat bereikt, dan vloeit hieruit voort, dat vanaf dat ogenblik uw wil de enige weg is, die voor u geldt, omdat het uw ware wil is, dat wil zeggen: de Wil van God in u geopenbaard.

Tot die tijd kun je eigenlijk over die Wil heel weinig zeggen. Daarom de noodzaak, recapitulerende: verwerven van kennis; gebruik van de kennis tot zelfkennissen; uit het zelfkennissen komen tot zelfwerken en zelfervaren; vanuit het zelfervaren de logische ontwikkeling, waardoor men zichzelf beschouwen kan in de kosmos en zo zijn ware wil ontdekt; heeft men de ware wil ontdekt, dan resulteert daaruit de handeling, die gelijktijdig de Handeling Gods is en het dragen van Goddelijke Krachten binnen elke wereld, waar men zich openbaart. Is dat bereikt, dan heeft men de Hoogste Inwijding gevonden, die te vinden is vanuit menselijke vorm. Gaat men nog verder, dan wordt men deel van de Scheppende Kracht.

Zo, vrienden, ik vond dit een aardige toelichting op het onderwerp van de vorige week, toen wij spraken over licht en duister. Ik hoop, dat het u geholpen heeft iets te begrijpen van de begrippen inwijding, scholing e.d., die u zo vaak tegenkomt.

Er zijn zeer veel geheimen ongetwijfeld, geheimen, die het aan mij niet staat om ze te openbaren. Maar de kern van al deze geheimen is terug te brengen tot hetgeen ik thans gezegd heb.

Vraag: Is er voor allen slechts één weg, of voor iedere mens slechts één weg mogelijk?

Antwoord: Voor iedere mens een afzonderlijke weg. Er zijn geen twee mensen, die volkomen gelijk zijn. Omdat de geestelijke ontwikkeling, de geestelijke voorgeschiedenis, zowel als de lichamelijke vorming, geen volledig identiek-zijn toelaat. Als gevolg is de juiste weg voor een ieder anders. De verschillen kunnen soms zeer klein zijn, maar de weg op zichzelf zal anders zijn. Dat is dan de enige, juiste en ware weg. Een weg, die zonder weerstand en zonder lijden volledig de bewustwording mogelijk maakt.

Vraag: Heb je daar een speciale tijd voor nodig, of kun je dat op één dag ook krijgen?

Antwoord: Inwijding gaat uit van God, het is een voor ons bewustzijn kenbaar worden van de Goddelijke Krachten in ons wezen, de Schepping. Daar komt het eigenlijk op neer. Kunnen wij God en de Werkingen Gods bepalen in tijd? Neen. Voor de een kan het een duur zijn, waarin vele werelden sterven en opnieuw geboren worden, voor de ander is het het moment, dat een bliksemflits nodig heeft om een lichtend spoor langs de hemel te trekken.

Het is volledig afhankelijk van de eigen bewustwording en eigen werkzaamheid.

Ik hoop maar, dat u niet met een zucht van verlichting zegt: "Hè, nu is hij gelukkig klaar", maar dat ik met een gerust geweten het woord kan overgeven aan de volgende spreker voor uw eigen onderwerp. Goedenavond.

HET ONZE VADER

Goedenavond vrienden,

Wat zal vandaag uw eigen onderwerp zijn?

Reactie: Gaarne toelichting op "Het onze Vader"

Ofschoon in de loop der jaren hierover vaak gesproken werd, zal ik zeker aan deze wens tegemoet komen.

"Onze Vader": Kracht, waaruit ik ben voortgekomen, zoals alles uit U is voortgekomen, Schepper, eerste oorzaak.

"Gij, Die in de hemelen zijt,": Gij, Die voor mij niet kenbaar zijt in mijn huidig bestaan, maar waarvan ik weet, dat Gij leeft in alle sferen.

"Uw rijk kome.": Het bewustzijn van Uw Heerschappij; daadwerkelijk Leven geven, kome, zowel op aarde als in de hemel, omdat alle sferen vereend mogen worden in het bewustzijn van Uw Grootheid en Kracht...

Daar hebt u de eerste fase. Wij moeten beginnen met God te erkennen, maar wij weten ook, dat deze God ons in een stoffelijke vorm, zelfs in beperkte geestelijke vormen, niet kenbaar wordt. Wij voelen zijn bestaan, maar wij weten nog niets van Hem.

Het is dus gelijktijdig een akte van geloof, wanneer wij zeggen: "Onze Vader" en een vaststelling van ons eigen denken betreffende de Oerkracht.

Wanneer wij zoeken naar bewustwording van God, dan weten wij, dat in feite Zijn Rijk de gehele kosmos is, al het geschapene, want God is de Wil en de Wet. Buiten God is er wil noch wet.

Wie zich dit echter realiseert, zal onmiddellijk bemerken, dat zowel in de eigen wereld als in andere werelden wezens bestaan, die dit niet accepteren, of zo zij het al accepteren, niet kunnen aanvaarden. Vandaar het vaststellen van het innerlijk begeren om zowel in de eigen wereld, als in alle andere werelden Gods Wezen volledig geopenbaard te zien. Vandaar: "Uw Koninkrijk kome." Dus Uw Heerschappij worde ons geopenbaard.

Nadat wij dit hebben gezegd, gaan wij nadenken over onszelf:

"Geef ons heden ons dagelijks brood,...": God, wij bestaan hier en hebben behoeften. Wij weten, dat die behoeften in Uw Volmaaktheid altijd vervuld zijn, maar in ons is onzekerheid, angst. In ons is onwetendheid. Daarom bidden wij U, Openbaar U Zelf zó aan ons, dat wij heden, dus op dit ogenblik, verzadigd zijn van Uw Kracht in alle vorm.

Brood wordt hier gebruikt in dubbele zin. Brood is het offer, dat de Witte Priesterschap brengt aan de Schepper. Het brood verzinnebeeldt de vrucht des levens, het lichaam van de wereld, maar ook gelijktijdig de eerste levensbehoeften van elke mens.

Nadat wij deze bede hebben gezegd, kunnen wij eindelijk na gaan denken. Wij hebben God nu gevraagd deze zekerheid te geven. Wij hebben ons geloof uitgesproken en gelijktijdig onze eigen onvolmaaktheid binnen dit geloof genoemd.

Maar wat is er nu, wat ons belet God volmaakt te ervaren? Het feit, dat wij niet met Hem in harmonie zijn. Daarom:

"Vergeef ons onze schuld...": Wij hebben dingen gedaan die volgens ons eigen weten, in strijd zijn met God, met het Licht, met de Kracht, waarnaar wij begeren. Dit is het, wat ons terughoudt van God.

Maar kunnen wij verwachten, dat deze schuld van ons wordt genomen, wanneer wij gelijktijdig het aan anderen onmogelijk zouden maken, tot hun God in te gaan? Daarom:

"Gelijk ook wij vergeven hen, die schuldig zijn, onze schuldenaren.": Wij kunnen niet komen tot volle bereiking en volle openbaring van God, als wij gelijktijdig tegen Gods wil Zijn openbaring beletten in anderen.

Er mag in ons niets anders meer bestaan dan de aanvaarding van de Vader, van de Liefdevolle Kracht, Die Zich openbaart. Om dat te bereiken mogen wij niemand zien als één, die ons iets schuldig is. Noch bezit, noch goed, noch op ethisch, of moreel recht gebaseerd enigerlei waardering, dank of iets anders. Al wat men aan ons schuldig zou kunnen zijn, hebben wij alleen kunnen geven door God. Al hetgeen ons is aangedaan, hebben wij kunnen dragen en verwerken door God, en in God zijn wij onaanroerbaar daarvoor. Wij mogen en kunnen dus niemand zien als persoon of een wezen, dat ten opzichte van ons verplichtingen heeft, omdat (deze) zich tegenover ons schuldig heeft gemaakt, onverschillig waaraan.

Dan moeten wij gaan nadenken over de Krachten van de Geest. In ons is een voortdurende strijd tussen licht en duister. Daarom gaan wij zoeken naar een verlossing van het Boze, van het kwade... In feite zou je kunnen zeggen: Vader, Die één zijt en in U alles bevat, neem de verdeeldheid in ons wezen, die een voortdurende strijd betekent en een belemmering om op te gaan, in U.

Daar ligt eigenlijk de hoofdgedachte van Jezus' gebed, het onze Vader. Jezus móest een gebed geven, dat voor de mens aanvaardbaar was. Een mens aanvaardt God wel, wanneer hij gelooft. Daarom kon Hij rustig beginnen met het Onze Vader. Hij kon spreken over het Koninkrijk Gods. Zeker op een wereld, die voortdurend vol van verwachting is, omdat zij een verlossing begeert, een Messias a.h.w. voor zich op aarde verwacht.

Maar Hij moest verder gaan dan dat. De mens aanvaardt nog niet zijn eenheid met God. Daarom het gebed om brood. Brood, dat niet beperkt blijft tot één ding. Want het brood, waar Jezus om bidt, is zowel het geestelijk Brood, dus bewustzijn, geestelijk Licht, Kracht, vermogen om anderen te helpen als het stoffelijke, het voedsel, het dak, dat je boven je hoofd nodig hebt, de kleding, die je nodig hebt. Jezus weet, hoe hij het probleem van innerlijke geladenheid, innerlijke verdeeldheid door schuldbewustzijn de wereld uit moet helpen. Er is maar één Kracht, die werkelijk kan vergeven: God. Voelen wij ons in vrede en harmonie met God, dan is er geen schuld. Hij gebruikt dus eigenlijk dit gebed gelijktijdig om een richtlijn te geven voor de methode van denken en leven.

Dan vreest de mens het kwaad. De demon, die overal en om elke hoek loert; daar de bijgelovige mens Gods hand in alle dingen kent en durft erkennen. Een verlossing van de Boze, van het kwaad, dat is eigenlijk niet een verlossing van ons weg te houden, dat is een verlossing door voor onszelf Gods Licht te doen schijnen, goed en kwaad gelijkelijk, zodat wij God vinden in alle dingen en aan het kwaad ontsnappen.

"Leidt ons niet in verzoeking."

Die woorden heb ik nog niet aangehaald. Zij zijn a.h.w. een overgang. Wanneer je zondigt als een mens, wanneer je in strijd komt met God, met jezelf, dan is dat lang niet alleen door de daad. Het is heel vaak door de gedachte. Wanneer onze gedachten spelen met wat wij feitelijk ons niet durven veroorloven, ontstaat de verzoeking. D.w.z. de afleiding van de gedachte in een richting, die voor ons een strijdigheid met God betekenen.

De gelovige mens voegt daar aan toe: "Amen."

Het zij zo. Het zij zo, omdat wij ons niets beter voor kunnen stellen.

Jezus heeft hier een gehele filosofie, een heel geloof, een heel weten vastgelegd in enkele woorden. Hij heeft die woorden zo eenvoudig gehouden, dat de meest onwetende ze bidden kan. Hij heeft ze zo geladen met de geheimen van de kosmos, dat slechts de meest bewusten hun volle betekenis kunnen beseffen. Daarom kunnen wij rustig zeggen, dat het Onze Vader een occult gebed is. Een gebed, dat voor elke tijd, voor elke wereld en voor elk wezen gelijkelijk geldt. Ik geloof niet, dat ik hierover veel meer hoef te zeggen, daar ik de inhoud, naar ik meen, ook voldoende duidelijk heb verklaard. Zou u menen, dat op enige punten een verdere verheldering noodzakelijk is, dan kunt u mij dit kenbaar maken.

Vraag: U zegt disharmonie met God. Maar dan moet de kracht, die dit veroorzaakt, komen uit een andere bron dan God. Ik kan dit niet begrijpen.

Antwoord: Vanuit ons standpunt is God in Zichzelf verdeeld. Vanuit een Goddelijk standpunt is dit niet waar. Ik geloof niet, dat dit de bedoeling is, dat het zo blijft. Het is een weg, die wij gaan. Maar een weg, die slechts ten einde gegaan is, wanneer wij deze disharmonie, deze verstoring in ons wezen t.o.v. ons bewustzijn, de strijdigheid van ons denken met het Goddelijke hebben overwonnen.

Dan kunt u zeggen: het is een weg. Natuurlijk. Maar dan kunnen wij ook andere wijzen aan gaan halen. Dan kunnen wij misschien het best teruggaan tot een van de eerste grote leraren op deze wereld, die men later foutievelijk als een God heeft willen zien. Deze zei namelijk reeds: Het leven is een ontwaken. Een ontwaken, dat in zich de strijd draagt, die het ons mogelijk maakt een rustig insluimeren te verdienen. In de nacht is de dag het doel, in de dag de nacht. Het leven is, vanuit Goddelijk standpunt gezien, nacht, duister, daar het bewustzijn niet volledig in staat is het volledig Licht van het Goddelijk Bestaan te bevatten. Zo is in het duister ons streven terug te keren tot God en Diens Licht te aanvaarden. In God zal de Goddelijke Wil ons ongetwijfeld, ons weer uit doen gaan in wat dan misschien niet meer voor ons, maar voor anderen nogsteeds nacht is.

Het raadsel Gods is iets, wat wij ons zelf niet kunnen vermeten te onderzoeken. Maar wij weten, dat onze weg zeker niet loopt in een blijven van de tegenstellingen te allen tijde, maar in

tegendeel ons moet voeren tot een één worden met de ene Kracht, waaruit Al voorkomt, ook wat wij kwaad noemen, evenzeer als wat wij goed noemen. Hebben wij dit bewustzijn, dan zullen wij zien, dat onze weg niet gericht mag zijn op een erkennen van de eerste openbaring van het "Ik"-zijn, het kennen van de tegendelen, maar integendeel moet zijn gericht op de voleinding van het "Ik"-zijn, het samenvoegen van de tegendelen in eigen bewustzijn tot een volmaakte eenheid. Ik hoop, dat dit, althans mijn standpunt, duidelijk voor u is geworden.

Vraag: Kunt u een voorbeeld geven van tegendelen, die één worden en toch kenbaar blijven?

Antwoord: Wanneer licht en duister beiden in elkaar opgaan, dan is er geen licht en geen duister meer, geen erkennen van licht en geen erkennen van duister. Maar wij kunnen wel de toestand van licht en duister in ons kennen, nu niet meer als een verschil, als twee afzonderlijke waarden, maar als twee uitingen van de ene Kracht, die wij beleven.

Op dat ogenblik hebben in de eerste plaats licht en duister voor ons qua bewustzijn de juiste betekenis gekregen; in de tweede plaats is door het wegvallen der tegenstellingen licht en duister voor ons gelijkelijk bewustzijn en ervaring geworden, zodat wij hier - uit de volle betekenis van het bestaan leren en de tegenstelling niet meer kennende - eerst de volledige bewustwording van al, wat zij voor ons betekend heeft, kunnen realiseren.

Vraag: Kan uit het samenvloeien van twee tegendelen een hoger bewustzijn voortvloeien?

Antwoord: Dan moet ik tot een heel wat lagere trap afdalen, mijn waarde vriend. Maar ik wil het gaarne doen. Twee verschillende begrippen: regen en zonneschijn. Regen voor u onprettig. Zonneschijn voor u prettig. Nu komt er een ogenblik, dat u op het land gaat werken en dat u begrijpt, dat een afwisseling van regen en zonneschijn noodzakelijk is voor groei. Dan worden zij samen voor u tot natuur. Naarmate die natuur evenwichtiger is, worden zij voor u tot groter geluk en tot groter welzijn. Afzonderlijke waarderingen voor beide kent u niet. U kent in beide de waardering slechts voor de juiste verhouding t.o.v. de anderen. Zo worden regen en zonneschijn voor u één en brengen het probleem "vruchtbaarheid" voor u tot een aanvaardbare uitwerking.

Nu wil ik thans het eerste deel van de bijeenkomst beëindigen. Ik wens u een aangename pauze, dank u voor uw aandacht en wens u ook verder een aangename avond. Goedenavond vrienden.

SYMBOLLEN EN MAGISCHE ZEGELS (VERVOLG)

Goedenavond vrienden,

Nu verwacht u natuurlijk, dat wij onmiddellijk met de esoterie gaan beginnen. Als ik zo de klok gadesla, dan zijn er misschien nog wel meer mogelijkheden. Eén daarvan zou kunnen zijn, dat uzelf een onderwerp heeft. De volgende week geven wij weer de gelegenheid tot vraagstelling, deze week niet. Daar mag ik meteen bijvoegen, dat het de laatste vragenavond van het seizoen is. De eerste avond met vraagstelling valt dan in september a.s.

Dan zouden wij vanavond eigenlijk door kunnen gaan met het onderwerp van verleden week over symbolen. Iemand iets daartegen? Mag ik dan aan het onderwerp "symbolen" verbinden het begrip "magische zegels"? Ja, maar daar komen wij vanzelf wel bij terecht. Per slot van rekening is het hier het afmaken van een lezing, die al gedeeltelijk begonnen werd.

Zoals u zich uit ons vorig betoog zult herinneren, is het symbool een soort kortschrift, waarin grote geestelijke waarheden met enkele lijnen en beelden worden uitgedrukt. Nu hebben wij heel veel soorten van symbolen en kan de symboliek eigenlijk wel gezien worden als een vervlechting van heel veel verschillende soorten van krachten.

Vandaag zou ik allereerst nog een paar symbolen naar voren willen halen, die elk op zich nogal interessant en belangrijk zijn.

De eerste daarvan is het bekende vijfpuntige sterretje, wat sommigen van u ook dragen als teken van uw instemming met het werk van de Orde, maar dan omgeven met een cirkel en wel op een zodanige wijze, dat de punten volkomen gelijkelijk de rand van de cirkel raken. Dit vijfpuntje als symbool van de mens wordt ook gebruikt als bezweringssymbool. Dat is heel gemakkelijk mogelijk. Wanneer wij gebruik maken van een dergelijk beeld, dan hebben wij daarmee de voorstelling van de vijf beroeringspunten van de mens met de kosmos. Geven wij bv. een inhoud

door (er) een tweede band er omheen te leggen en een aantal krachten daarin te noteren, meestal vier, soms ook zes, dan kunnen wij ook daardoor nog bepalen in welke verhouding wij bepaalde kosmische krachten willen beleven. Op deze manier gaan wij voor onszelf dan een uitdrukking geven aan een principiële levensinhoud. Want die principiële levensinhoud betekent het totaal van gebieden, waar wij uiteindelijk toch ook zelf heel graag kennis mee willen maken. De gebieden, die wij willen gebruiken als kracht.

Dat zou je heel simpel uit kunnen drukken: Stel, dat ergens een wezen is, dat kan zenden. Kracht, gedachten, enz. Dan is er voor die zender een ontvanger nodig, die wij ook kunnen maken met ons symbool. Het symbool op zichzelf heeft wel degelijk een daadwerkelijke functie. De cirkel bv. wordt uitgevoerd in goud, de ster in zilver en dan wordt daar een reeks van inschriften gegeven, die gedeeltelijk in goud en zilver, ook edelstenen, worden neergelegd, terwijl wij daarbuiten nog inschriften kennen in azuur, blauw. In dat geval hebben wij ons denkbeeld neergelegd, plus een zeker samenstel van verhoudingen. Dat samenstel van verhoudingen is zodanig, dat het overal en in elke wereld gereproduceerd kan worden. Ons symbool wordt tot een ontvanger van magische krachten.

Op dezelfde manier kan ik ook andere dingen tot ontvanger van magische kracht maken. Bv. het kruis met de roos. Rozenkruis. Ik bedoel hier eigenlijk niet met de krans van rozen, ook een symbool, maar het kruis, waarop een roos ligt. Het kruis staat in een dergelijk geval voor de afmetingen in mannelijke zin. Dus met bezielende kracht De roos staat voor het vrouwelijke principe, bloei, waardoor dus de kracht en de vermogens ook vorm krijgen en geopenbaard worden.

Ga ik nu verder, dan kan ik het rozenkruis vormen op de bekende wijze met de krans, waarbij de krans dan - als het goed is - gevlochten moet zijn om de armen en wel zo, dat hij voor de verticale balk doorloopt, maar achter de horizontale. In een dergelijk geval geef ik dus aan (dat) de Kosmische Scheppende Kracht geopenbaard wordt en wordt voortgezet a.h.w. in een kenbare schepping, ook op het horizontale vlak. Maar de rozen liggen vóór de balk vertikaal, want daar worden de verschijnselen voor ons direct kenbaar, maar in onze eigen wereld, het horizontale vlak, waarin het zelfde scheppende vermogen werkzaam is, liggen ze achter de balk, omdat hier voor ons deze invloeden niet onmiddellijk kenbaar worden, maar slechts middellijk, dus als een uitbreiding a.h.w., als een achtergrond van onze normale wereld.

Dan kun je met het kruis nog verder gaan. Want ook kennen wij het symbool van kruis en slang. U kunt bv. denken aan de koperen slang, die Mozes heeft opgericht. Nu kun je die ook zo gaan verklaren: De slang is het symbool van geestelijk leven. Niet alleen van geestelijk leven, maar van geestelijk léven. Want, ofschoon zij een heel kwade naam en reputatie heeft onder de mensen, mogen wij toch wel zeggen, dat de slang een eeuwigheidsprincipe in zich vertegenwoordigt. Dit wordt in verschillende vormen kenbaar gemaakt, bv. in de acht, die zij kan vormen en in de cirkel, die zij vormt; twee oneindigheidstekens. Verder staat zij voor bewustwording, ook wanneer die bewustwording in het Bijbelverhaal een verbreking van de onmiddellijke band met God betekent. Op het ogenblik, dat ik deze kracht dus als uiting van bewustzijn stel op het kruis, uitbeelding van de Kosmische Kracht, dan kom ik onmiddellijk tot realisatie van een uiting door het bewustzijn van de Kosmos. Deze uitig kan dan zijn: genezende werking, genezende kracht.

Verder kennen wij het cirkelkruis, het kruis in de bol, die de aanduiding is van een verdeling van de kosmos in verschillende factoren, die voor ons idee elkaar tegengesteld zijn, met elkaar in een bepaalde verhouding bestaan. Daarmee geven wij aan, dat twee soorten beleving noodzakelijk zijn om tot een kennen van de kosmos te komen en zo de kosmos aan onszelf te openbaren. Op het ogenblik, dat wij de kosmos volledig kennen, worden wij tot het kruis in de bol. D.w.z., wij zijn de scheidslijn van de verschillende krachten geworden en als zodanig hebben wij invloed op elk gebied, dat binnen de kosmos bestaat.

Nu ken ik bv. de zogenaamde wachterzegels. Ik hoop, dat u dat geen onaangename naam vindt, want tegenwoordig heeft men zoveel van die zegels. Spaarzegels, sprintzegels, weigeliazegels (met weigelia-plant?), enz., weimarzegels (van de Weimarrepubliek?), kinderzegels; daar heeft het natuurlijk niets mee uitstaande.

Een wachterzegel is een heel eigenaardige tekening. Wij vinden hier ook weer een bepaalde stervorm op een juiste wijze binnen een cirkel getrokken, alle punten gelijkelijk rakende aan de buitenlijn. In deze structuur valt ons dan op een reeks van namen en groeperingen. Die worden met tekens gezet, die lang niet altijd voor u leesbaar zijn. Zij zijn vaak ontleend aan oude alfabetten, soms neergezet in Sanskriet, in andere gevallen in vloeiend Koptisch schrift of iets

dergelijks. Hoe het ook zij, die namen geven een bepaalde richting aan de zegels en de invloed ervan. Zij zijn a.h.w. een omschrijving van een bepaalde sfeer en de daar regerende invloed. Waarom dan de naam "wachterzegel"? Wel, bij elke sfeer en elke wereld vinden wij een zogenaamde wachter, die een kracht is, die beheerst en regeert. Zij kan ons beletten binnen te gaan, indien wij niet in ons de waarden van een bepaalde sfeer dragen.

Op het ogenblik, dat wij een zegel hebben, dat voor ons symbolisch is voor de inhoud, die in een bepaalde sfeer ligt, kunnen wij daardoor de wachter a.h.w. uitschakelen. Het is de magische sleutel, die nodig is om de poort naar een bepaalde wereld door te gaan.

Die zegels kunnen wij ook nog anders gebruiken. Wij kunnen die zegels bv. gieten in lak. Dat gaat niet met gewone vloeilak, maar het wordt gedaan met een combinatie van was en lak, vaak nog voorzien van verschillende kleurstoffen. Zo een zegel houdt ook een reeks van voorstellingen in. Nu breng je in die was soms bepaalde contactpunten aan. Gaat het over mensen, dan kan het een haar zijn, een nagelknipsel, het kan ook een brokje van gewijde grond zijn, het kan een stukje van een bepaalde plant zijn, kortom, er zijn 1001 mogelijkheden. Elk van die in het zegel gebrachte dingen zijn a.h.w. een contact met een bestaande eenheid of kracht. Nu kan ik daarin ook een bepaald gedachtesteken plaatsen. Dat mag ik niet in het zegel zelf doen, maar ik breng dan eerst lak op. In de lak wordt bv. mijn omschrijvende naam, de ware naam van de geest gegrift, daarover heen dan het waszegel, dat dit bedekt en overheersing betekent van het bewustzijn. In een dergelijk geval heb ik met dit zegel een direct contact tot stand gebracht tussen de bewuste persoon, kracht, wezen, persoonlijkheid, wat het ook is, plaats en dit zegel. Alles, wat ik op dit ogenblik op dit zegel afdruk aan gedachten, of wat ik er dan werkelijk mee uitricht, dat wordt dus overgebracht op de plant, plaats, de persoon, de geest, enz.

Het resultaat van een dergelijke magische handeling, waar ik u natuurlijk niet het preciese recept van zal geven - al vertrouw ik u volkomen - heeft weer tot doel om door middel van het symbool, - het kortschrift voor een reeks begrippen, plus een kracht, die voor ons een vereenzelviging van plaats of wezen betekent, - een verplaatsing van ons persoonlijk leven naar die ander mogelijk te maken.

Op deze manier kunnen wij dus magie bedrijven. In die magie vinden wij heel wat meer. Bij de magie vinden wij bv. ook nog bepaalde astrologische, soms zelfs astronomische symbolen. Zij bestaan uit groepen sterren, die afgebeeld zijn, beschrijvingen van sterrengroepen; verder worden elk van die groepen in bepaalde metalen uitgevoerd, in bepaalde kleuren. Dat kunt u ook wel eens zien, als u ooit een origineel gewaad zou kunnen zien van een Tibetaanse magiër. Daar vindt u bepaalde beelden, die staan voor sterrengroepen, dus invloeden buiten de wereld, in zekere kleuren afgebeeld en gegroepeerd op een bepaalde wijze. In deze groepering wordt het symbool gelegd van een samenspel van buiten de aarde bestaande krachten, in brandpunt gebracht op de persoon van de magiër en zo door hem meng-, beheers- en projecteerbaar.

Al deze symboliek, vrienden, brengt ons op de duur tot indelingen van hoger belang, die je niet meer kunt beschrijven als een zegel. Je kunt ze ook niet meer omschrijven als een bepaald vaststaand teken. Hier komt n.l. het bewustzijn van de mens heel sterk mee op de voorgrond. Een van de eerste symbolen is het z.g. trapsymbool. De trap, die wordt opgebouwd, bestaat uit een reeks van treden in een onderling juiste verhouding, de hoogte moet precies juist zijn. Zij worden gekleurd en maken verder veel hoeken. Als u het ziet, is het net een muur, die vreemde zigzaggen maakt en komt tot een hoogtepunt. Er zijn een reeks treden, die gekleurd zijn, enz. Hier wordt een symbool gegeven van de totale menselijke bewustwording. D.w.z.: van het punt "dier" af, tot het punt van bewuste, ingewijde, toe. Wanneer ik de inhoud ken van die trap, kan ik mij door concentratie op een van de treden in contact brengen met een kracht van gelijke hoogte. Het kennen van de inhoud maakt een persoonlijke bereiking mogelijk.

Verder kan ik een soort stamboom gaan tekenen. Wij vinden dat bv. bij de Hindoes heel sterk. In die stamboom vinden wij een wortelkracht, verder topkracht en vele verschillende vertakkingen, die lager en minder geestelijk worden. Hiermede beelden wij onze eigen wereld uit, haar bron met al wat boven die wereld kan bestaan. Dit symbool geeft mij een inzicht in de inhoud, in de kosmos. Het komt er niet zo op aan, of ik hier alle namen juist heb, als ik maar de onderlinge verhouding ongeveer juist kan uitdrukken. Doe ik dat op de juiste manier, dan kan ik weer door concentratie op een van die takken mij a.h.w. door mijn denken in contact brengen met die sfeer. Het symbool dient hier dus eigenlijk als een mogelijkheid tot identificatie met andere werelden, met ander bewustzijn.

Opmerking: U wilt het recept niet geven, maar degenen, die deze geestelijke krachten niet kunnen gebruiken, vinden het betekenisloos. Waarom dan niet?

Antwoord: Vanuit uw standpunt misschien, maar als je je kinderen in de apotheek loslaat, dan heb je evenveel kans, dat zij een onschuldig drankje brouwen als dat zij met een vernietigend explosief te voorschijn komen, dat nog niemand heeft leren kennen. Vandaar, dat de regel is in deze gevallen: geef geen nauwkeurige handelingen in handen van leken, maar alleen aan diegenen, waarvan je overtuigd bent, dat zij ten eerste in staat zijn de aanwijzingen goed te begrijpen en in de tweede plaats in staat zijn haar goed te volvoeren en in de derde plaats haar niet zullen volvoeren uit eigen belang, maar alleen in kosmisch belang, dus ten bate van anderen.

Opmerking: En bovendien, wanneer je geestelijk op de hoogte bent, heb je het niet nodig.

Antwoord: Wanneer je God bent, ben je meester van alles. Vòòr je zover bent, zul je heel veel hulpmiddelen moeten gebruiken om het bewustzijn te verkrijgen, waardoor je eindelijk God kunt benaderen. Voorbeeld: De Gautama Boeddha heeft alle kerkelijk ritueel verboden, maar daarvoor in de plaats reeksen voorstellingen gesteld voor meditatie, nauwkeurige geestelijke voorschriften voor meditatie en ook voor levenswandel heeft gegeven, die zeer zeker een ritueel maken van het hele leven.

Vraag: Zit in de trappyramide ook een bepaalde symboliek in?

Antwoord: Neen, dat is gewoon een kwestie van bouwkundige ontwikkeling geweest. Er bestaan wel bepaalde piramidevormen, die gebruikt worden ook met symbolische betekenis, maar die hebben niets te maken met de Egyptische trappiramiden. Hier worden een aantal kubussen op elkaar geplaatst in een zekere verhouding t.o.v. elkaar. Wanneer dat gebeurt, dan geeft men daarmee de drie werelden aan, die elkaar inhouden, waarvan de grootste wereld de materiële is, inclusief onderwereld, de tweede van mentaal en astraal bewustzijn, de derde van bovenwereld, of hemelsfeer. Maar die vinden wij weer niet in Egypte, wel in het noordelijk deel van Zuid Amerika, ook in bepaalde tempelbouw in Indië.

Vrienden, ik ga het woord overgeven aan de volgende spreker. Goedenavond.

ENKELE ESOTERISCHE GELIJKENISSEN

Goedenavond vrienden,

Deze avond zullen wij ons met een paar kleine gelijkenissen bezig houden. Wanneer wij in de gelijkenis willen zoeken naar de grote betekenis, dan is misschien de grootste wijsheid wel: één sprinkhaan brengt vreugde, vele sprinkhanen hongersnood. Dit geldt in mijn land, omdat men daar uiteindelijk in het vechten van deze kleine dieren en vechtkrekels wel veel plezier heeft maar komt de buitengewoon grote vloed van deze dieren, dan kunnen wij niet zeggen: hier is nu werkelijk de grote oplossing. Integendeel, zij nemen alles weg.

Zet u nu voor "sprinkhaan" eenvoudig "menselijke vreugde" in de plaats. Wanneer de mens in zijn leven een beetje licht heeft, heeft hij moed tot voortgang. Mochten de vreugden te veel worden, dan komt hij niet meer tot ontwikkeling en geestelijke opbouw.

Eens, lang geleden, was er een kinderloos echtpaar. Zij baden de Goden, opdat Zij hen toch een nageslacht zouden geven. Zij wensten immers iemand te hebben, die voor de tafelen waarop de voorouders gegrift staan, zou bidden en offeren, opdat zij niet arm zouden zijn in het Rijk van de Hemel. De Goden verhoorden hen. Op een dag viel een vrucht voor de hut en toen zij deze naar binnen droegen en ont deden van haar omhulsel, lag daarin een kleine man. Zo klein, dat een ieder zich afvroeg, hoe die ooit enige betekenis zou krijgen.

Nu werd deze kleine man bespot door alle mensen. Een ieder lachte om zijn kleinheid en zei: "Deze curiositeit kunt u het best verkopen aan een rondreizende cirkusdirecteur." Maar de ouders hielden veel van deze gave van de Goden. Daarom hebben zij hem verzorgd en opgevoed, alsof hij een Mandarijn van de Pauwenveer was, i.p.v. de zoon van twee arme, oude mensen. Toen nu eenmaal het hele rijk geteisterd werd door zon en water, toen de oogst verschroeide, kwam de kleine en hij zei tot zijn ouders: "Ga naar de bron, die nog niet is gedroogd, neem het water, voeg

daarbij deze stenen van de elementen en gooi ze over uw akker", en zij hadden een volkomen rijkdom, terwijl alle anderen dreigden te verhongeren.

Toen zei de kleine man tot zijn ouders: "Geef nu van wat gij hebt verworven en vraag geen dank, noch betaling", en ofschoon ieder hen dwaas vond, deden zijn ouders dat. Zo leefden zij tot een nieuw jaar, tot een nieuwe oogst. Toen kwamen er vogels, die dreigden het zaad uit de akkers te eten, maar de kleine man ging naar buiten en sprak een paar woorden en de vogels vlogen verder naar ander gebied.

Toen de ouders stierven, zeiden allen: "Deze kleine man moet behouden blijven voor onze kleine gemeenschap, want deze kan ons redden." Maar waar zij ook zochten, zij vonden hem niet. Maar elk jaar, wanneer het nieuwe jaar is gekomen, dan brandt er een geheimzinnig vuur voor de tafelen, waarop de namen van deze mensen zijn geschreven, men weet niet door wie, met eerbiedige hand. En in hun hemel hebben zij rijkdom, maar niemand weet, waar hun zoon is gebleven, noch zal iemand ooit ontdekken, waarom hij is heengegaan.

Wanneer wij, mensen, nog op aarde leven, dan zoeken wij naar een grote bewustwording. Wij bidden de hemel om een wonder. Wat ons wordt gegeven is vaak niet veel meer, dan één enkele vrucht. Wanneer wij haar niet oprapen, zo zal ons noodlot zich voltrekken. Maar zelfs indien wij die gave accepteren, aannemen als een kostbaarheid en ze dragen in onze handen, dan nog lijkt zij bespottelijk in haar uiting, want zij is zo klein en nietig. Maar indien wij die kleine gave gebruiken en daarmee weten te werken, zodat zij rijp is, wanneer het ogenblik van onze nood komt, zo redt zij ons. Ja, wat meer is, zij betekent de vervulling van al wat wij hebben gevraagd.

Een wijze man werd eens gevraagd: "Waarom zou u tot God bidden, want Hij geeft u niets." De wijze bad: "Heer, geef mij drank." Er viel één druppel regen en iedereen lachte. Maar de wijze nam deze ene druppel en wierp haar in zijn drinkbeker en zie, er was drank voor allen... De gave, die de Hogere Kracht ons geeft, of zij uit de geest, of uit het Goddelijke Zelf (komt), of zij geboren wordt in onze ziel, mag onzienlijk lijken, maar als wij haar aanvaarden, geeft zij ons overvloed. Want zoals deze wijze zei, toen men zich verwonderde over de kracht van één druppel regen: "God geeft geen grote dingen. Hij geeft het kleine, opdat het wonder van het kleine onszelf tot het grote mag verheffen." Toen zei men: "Ongetwijfeld spreekt gij waar(heid), eerbiedwaardige oude, maar waarom nu niet een beker, doch slechts een druppel?"

De oude antwoordde toen: "Een beker drank voor één maal, was een wonder geweest, dat ons zou prikkelen tot herhalingen van wonderen. Maar de druppel water, die geloof vraagt tot aanvaarding, is een kracht, een bron, die vloeien blijft tot ikzelf niet meer zal zijn, want mij is zij gegeven." In elk leven, in elk bewustzijn komt er een ogenblik, dat je een hele kleine gave krijgt, een enkel woord, een kleine gift, een ogenblik van vreugde. Je vraagt je af, wat je ermee moet doen. Behoed ze en zij betekent niets. Maar stort ze uit, alsof zij de gave was, waarom u hebt gevraagd en uw leven is rijk en vervuld.

Eens waren de havik, de duif, de ezel en de vos bijeen en zij spraken met elkaar over veel dingen. De havik zei: "Hoe schoon is het, dat er op de wereld een prooi is voor iedereen". De duif zei: "Maar hoe goed is het, wanneer niet altijd de prooi wordt gezocht, want anders zou ik niet met u kunnen spreken." De vos lachte en zei: "Wie verzadigd is, jaagt niet op prooi", waarop de ezel zei: "Zo laat gij tijd voor honger, opdat uw prooi zich vervolmaakt".

De bedoeling van deze kleine gelijkenis is uiteindelijk, vrienden, wanneer de Geestelijk Grote Krachten ons met rust laten, dan doen zij dit niet om ons vrede te geven, die moeten wij zelf verwerven. Zij doen dit, opdat wij in contact kunnen treden met grotere krachten. Wanneer wij dit beseffen, dan zullen ook de krachten van het duister, die ons soms ook met rust laten, ons de mogelijkheid geven ons te versterken en beter te worden. Wanneer wij dit beseffen, zo zullen wij de vrede gebruiken om te spreken met (de) Hoge Kracht en daaruit ons leven te verwerven. Maar zodra de rust gedaan is, zullen wij vluchten voor het kwaad, opdat het goede ons behouden blijft. Dit is een waarheid, gróter dan menigeen zich voorstelt. In elk leven zijn er korte ogenblikken als een middag, wanneer de zon hoog staat en de wereld rust. Maar in de rust van die wereld moet u uzelf geestelijke verrijken. Deze rijkdom is de kracht, waardoor u in staat zult zijn zo dadelijk het leven te overwinnen en wat is overwinnen van het leven?

Er was eens een jonge man, waarvan een ieder dacht, dat hij lui was. Hij zette zich neer onder een boom en de hele dag verroerde hij zich niet. Eens kwam er een wonderdokter in het land. Men zei: "Zie, deze jongeling moet gij genezen, Heer." Hij ging tot de jongeling en stelde zich naast hem en zette zich neer. En zij zaten naast elkaar, de jongeling en de wonderdokter. Toen het avond was ging de jongeling zijn bezigheden na, maar de wonderdokter ging naar zijn

opdrachtgevers en vertelde het volgende: "Toen ik mij naast deze mens zette heb ik ontdekt dat zijn geest naar hogere werelden was gevlogen. Ik heb mij afgevraagd wat hij volbracht. Mijn geest ging met hem en toen de storm u belaagde en al uw velden had willen neergeselen met hagel nam hij met zijn geestelijke kracht de wolken en droeg ze in de woestijn, waar zij zegen waren en geen vernietiging. Toen de oude Mu stierf en gij allen smeekte om vrede voor zijn ziel, was het deze jongeling, die naast hem stond en hij droeg hem opwaarts op zijn armen naar een Rijk van Licht, zodat zijn nakomelingen in vrede kunnen rusten, want de eerbiedwaardige voorvader is in de tuinen van de Hemelse Keizer.

Toen wilde ik teruggaan, maar hij kwam tot mij en nam mij mee in een wereld van Licht, zó schoon, alsof heel de wereld de binnenkant was van een parel, vol zachte gloed en hij zei: "Zie, dit is de ware kracht van de genezing" en zo kom ik tot u gesterkt en wijzer, maar ik zeg u één ding: "noem deze niet lui of dwaas, want gij weet niet, wat zijn geest voor u doet."

Heel vaak lijkt het ons in het leven, of bepaalde vormen van ons bestaan zijn als luie jongelingen. Wij zouden graag sterk zijn, u zou misschien aan sport willen doen, of u vrij kunnen bewegen of scherp willen denken. Maar u weet niet, dat de kracht die u dat zou hebben kunnen geven, klaar staat in uw leven om onheil van u af te wenden. Ja, wat meer is, om u op te voeren tot groter bewustzijn.

U beklagt zich over de vele dingen, die gij verlangt en die in uw leven niet geopenbaard worden. Maar u weet niet, dat juist het niet-openbaren daarvan voor u de grote bewustwordingsmogelijkheid betekent. Dat zij het zijn, die uw leven sturen naar een veilige haven; indien u ze accepteert, voor wat zij zijn, zullen zij u behoeden en indien u zoekt naar een inhoud, zoals deze wonderdokter naar de ziel van deze jongeling, zo brengen zij u in een wereld, schoner dan de binnenkant van een parel, waarin alles zacht Licht en Kracht is en keert u bewust gesterkt in uw wereld terug. Niet meer vragende naar wat u meent te missen, maar in staat om wat u moet volbrengen te doen met alle kracht, die noodzakelijk is.

Mensen, die trots zijn op zichzelf, zijn als oude vrouwen; zij kijken over niets. Wie zichzelf wijs acht, spreekt zo luid, dat hij de wijsheid van anderen niet hoort... Wie zich beroemt op zijn kracht, weet niet, dat hij elke seconde moet treuren over het verlies daarvan... Wie zoekt naar geestelijk Licht, vergeet niet ook zijn lantaren aan te steken, want geestelijk Licht verdrijft nog niet het stoffelijke duister...

Wanneer u over deze spreuken nadenkt, vrienden, dan mag ik met een gerust geweten gaan beëindigen. Ik dank u voor uw welwillend gehoor en ik smeed u de onvolmaaktheid van mijn betoog te vergeven. Goedenavond.